

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 12C/333/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814218646
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Matulák
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2016:3814218646.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudcom JUDr. Róbertom Matulákom v právnej veci navrhovateľa: Intrum Justitia Slovakia, s.r.o. so sídlom Bratislava, Karadžičova č. 8, IČO 35831154, zast. advokátskou kanceláriou JUDr. Ján Šoltés - advokát so sídlom Bratislava, Karadžičova č. 8, proti odporcovi: R. L., nar. XX.X. XXXX, bytom Y., J. Z. XXX/X, zast. JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom Lučenec, J. Kráľa č. 5/A, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, so sídlom Prešov, Námestie legionárov č. 5, IČO 42 343 828, zast. JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom Lučenec, J. Kráľa č. 5/A, o zaplatenie 1.666,93 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Konanie v časti o zaplatenie sumy 1455,40 eur s ročným úrokom z omeškania vo výške 9,25% zo sumy 1455,40 eur od 19.11.2011 do zaplatenia zastavuje.

V prevyšujúcej časti návrh zamieťa.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť odporkyni a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne, k rukám ich právneho zástupcu, náhradu trov konania vo výške 743,66 eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vracia navrhovateľovi krátený súdny poplatok vo výške 76,30 eur.

Vrátenie súdneho poplatku vo výške 76,30 eur vykoná po právoplatnosti tohto rozhodnutia Slovenská pošta a.s. so sídlom v Banskej Bystrici.

odôvodnenie:

Navrhovateľ návrhom podaným na súd dňa 14.10.2014 si uplatnil voči odporkyni nárok na zaplatenie sumy 1.666,93 eur s príslušenstvom na základe uzatvorenej Zmluvy o pôžičke č. 7062513 zo dňa 19.10. 2009 (ďalej len „Zmluva“), ktorou poskytol navrhovateľ odporkyni sumu 3.750 eur. Odporkyňa mala pôžičku splácať v pravidelných 60 mesačných splátkach po 64,31 eur, pričom uhradila len sumu 1.738,47 eur. Vzhľadom na uvedené, navrhovateľ listom zo dňa 6.11. 2011 vyzval odporkyňu k okamžitej úhrade omeškaných splátok.

Písomným podaním zo dňa 24.11.2014 oznámil vstup do konania vedľajší účastník Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“ so sídlom v Prešove, a to na strane odporkyne.

Z dôvodu námietky vstupu vedľajšieho účastníka na strane odporkyne do konania pôvodným navrhovateľom (Consumer Finance Holding a.s.), bolo potrebné rozhodnúť o pripustení vedľajšieho účastníctva v konaní. Súd uznesením č. k. 16Ro/224/2014-37 zo dňa 14.9. 2015 pripustil vedľajšie účastníctvo na strane odporkyne - vstup Združenia - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, so sídlom v Prešove do konania. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 7.10. 2015.

Dňa 12.6. 2015 doručil vedľajší účastník súdu písomné podanie, v ktorom poukázal na právnu úpravu spotrebiteľského práva. Predmetná zmluva o pôžičke obsahuje viaceré neprijateľné zmluvné podmienky a súčasne je v rozpore s § 258/2001 Z.z., pretože neobsahuje dátum konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ktorý musí byť uvedený konkrétnym dátumom. Ročná úroková sadzba v zmluve vo výške 32,13 % sa rovná výške ročnej percentuálnej miere nákladov (ďalej len „RPMN“), čo je zrejme nesprávny údaj a teda výška RPMN je v zmluve uvedená nesprávne. V zmluve nie je uvedená ani výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Úver sa preto považuje za bezúročný a bez poplatkov a navrhovateľ by mal právny titul len na zaplatenie rozdielu medzi skutočne poskytnutou pôžičkou a plnením odporkyne. Poukázal ďalej na to, že Všeobecné obchodné podmienky k zmluve (ďalej len „VOP“), tvoriace prílohu zmluvy o pôžičke sú prakticky nečitateľné, čo nie je primárne spôsobené zníženou kvalitou kópie, ale veľkosťou (miniatúrnosťou) písmen, ktoré sú tak drobné, že aj človek s nadpriemerným zrakom dokáže ich obsah rozlúštiť iba s mimoriadnymi ťažkosťami. Súčasne tak namietli formálnu nedostupnosť Zmluvy o pôžičke a taktiež VOP spôsobenú drobným, len s veľkými ťažkosťami čitateľným písmom v kombinácii s množstvom neprehľadných povinností ukladaných odporcovi ako úverovému dlžníkovi. Zmluva s uvedenými nedostatkami predstavuje nekalú praktiku v zmysle Smernice Rady 93/13/EHS z 5.4. 1993 ako aj v zmysle ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a nemôže tak požívať právnu ochranu. Vedľajší účastník predovšetkým vzniesol námietku premlčania navrhovateľovho nároku v konaní uplatneného. Poukázal na to, že podľa tvrdenia navrhovateľa, malo dôjsť k zosplatneniu poskytnutého úveru dňa 6.11. 2011. Pri zosplatnení pôžičky postupom podľa § 565 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) a § 53 ods. 9 OZ začína plynúť premlčacia doba nie od zosplatnenia, ale v súlade s § 103 veta druhá OZ, zročnosťou nesplnenej splátky. Pokiaľ právny predchodca žalobcu zosplatnil dlh v novembri 2011, musel vychádzať z nezaplatenia niektorej splátky splatnej pred novembrom 2011, so zaplatením s ktorou bol odporca v omeškaní minimálne 3 mesiace, pričom ide o splátku splatnú dňa 20.6. 2011, a teda premlčacia doba by sa začala počítať od splatnosti splátky splatnej k 20.6. 2011.

Súd uznesením sp. zn. 12C/233/2015-55 z 4.12. 2015 pripustil zmenu účastníka na strane navrhovateľa, a to z pôvodného navrhovateľa Consumer Finance Holding a.s. na Intrum Justitia Slovakia, s.r.o. so sídlom Bratislava v dôsledku zmluvy o postúpení pohľadávok, ktorej predmetom bola i uplatňovaná pohľadávka navrhovateľa.

Odporkyňa so vstupom vedľajšieho účastníka na jej strane do konania súhlasila. S písomným podaním vedľajšieho účastníka sa v celom rozsahu stotožnila. Uviedla, že v čase podpisu zmluvy nebola vôbec oboznámená s listinou označenou ako „Podmienky k zmluve o poskytnutí rýchlej pôžičky PT-03“ a taktiež ani s VOP, ktoré sú navyše pre ňu absolútne nečitateľné pre veľkosť písma, akými sú napísané. Odporkyňa takisto vzniesla námietku premlčania nároku navrhovateľa v konaní uplatneného. Zastávala názor, že úkon navrhovateľa, ktorým malo dôjsť k zosplatneniu úveru dňa 6.11. 2011 treba posúdiť ako odstúpenie od zmluvy podľa § 48 OZ a nie ako vypovedanie zmluvy. Z obsahu tohto úkonu jasne a zrozumiteľne vyplýva, že ide o odstúpenie od zmluvy a nie o vypovedanie zmluvy, pričom nemožno vychádzať z toho, ako je tento úkon označený, ale z jeho obsahu. Navrhovateľ svojím jednostranným úkonom, t. j. listom zo dňa 6.11. 2011, ktorý bol odporkyni doručený v novembri 2011, platne odstúpil od predmetnej zmluvy o pôžičke a teda nasledujúcim dňom po doručení začala plynúť premlčacia lehota, ktorá uplynula v roku 2013. Navrhovateľ totiž takýmto úkonom vyzval odporkyňu k úhrade celej dlžnej sumy jednorazovo, čím prejavil svoju vôľu jednostranne ukončiť tento zmluvný vzťah, ktorý sa stal perfektným v čase doručenia tohto úkonu do sféry adresáta, t. j. odporkyne. Podľa § 582 OZ je upravená možnosť výpovede tak, že vypovedať je možné len zmluvu uzavretú na dobu neurčitú (zmluva, ktorá je predmetom tohto konania takou zmluvou nie je pretože jej ukončenie je stanovené presným počtom splátok). V bode 13.2 VOP je uvedená iba možnosť výpovede, avšak absentuje jej spôsob ako aj výpovedná lehota. Odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje (§ 48 OZ). Ak je zmluva zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal (§ 457 OZ). Vydanie bezdôvodného obohatenia sa však premlčuje v dvojročnej premlčacej dobe (§ 107 ods. 1 OZ). Pretože navrhovateľ podal návrh na súd až dňa 14.10. 2014, je celý jeho nárok premlčaný.

Navrhovateľ ani jeho právny zástupca sa na pojednávanie neustanovili, neúčast' na ňom ospravedlnili. Za splnenia podmienok ust. § 101 ods. 2 O.s.p., pojednával súd vo veci v neprítomnosti navrhovateľa.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom odporkyne a právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, listinnými dôkazmi, a to Zmluvou o poskytnutí bezúčelovej pôžičky zo dňa 19.10. 2009, Všeobecnými obchodnými podmienkami, Podmienkami k Zmluve o poskytnutí pôžičky PT-03, predžalobnou upomienkou spolu s doručenkou, prehľadom splátok a úhrad, písomným vyjadrením vedľajšieho účastníka zo dňa 12.6. 2015, písomným vyjadrením odporkyne zo dňa 30.7. 2015 a 12.1. 2016 a písomným vyjadrením navrhovateľa zo dňa 18.1. 2016, na základe čoho zistil tento skutkový stav:

Veriteľ, Consumer Finance Holding a.s. a odporkyňa podľa priloženej žiadosti a zmluvy o poskytnutí bezúčelovej pôžičky mali uzavrieť dňa 19.10. 2009 zmluvu o pôžičke vo výške schválenej pôžičky 2.000 eur, výškou mesačnej splátky 64,31 eur, ročnou úrokovou sadzbou 32,13 %, RPMN 32,13 %, sadzbou poistenia v nečitateľnej výške, priemernou hodnotou RPMN 36,33 %, konečnou splatnosťou 60 mesiacov, celkovou sumou pôžičky 5.750 eur, počtom mesačných splátok 60, mesačnou výškou poistenia 1,91 eur. Spôsob splácania bol dojednaný v mesačných splátkach. Podpisom zmluvy dlžník vyjadril súhlas s poistením schopnosti splácať splátky pôžičky poskytnutej veriteľom, poistenie vzniká na základe Rámцovej zmluvy o poistení uzatvorenej medzi veriteľom a poisťovňou Cardif Slovakia, so sídlom Bratislava, a to v rozsahu označeného poistenia. Je si vedomá práva odmietnuť poistenie, resp. oznámiť nesplnenie podmienok pre vznik poistenia. Dlžník má v kolonke nižšie uvedený údaj, že žiada komplexný súbor poistenia pre prípad straty zamestnania, pracovnej neschopnosti, plnej a trvalej invalidity a smrti. Zmluvné stany vyhlásili, že si zmluvu prečítali, uzatvárajú ju slobodne a vážne a po vzájomnom prerokovaní. Zmluva je podpísaná dňa 10.10. 2009 odporkyňou ako dlžníkom, a dňa 19.10. 2009 veriteľom. Súčasťou Zmluvy sú Všeobecné obchodné podmienky platné od 1.8.2009, ktoré v 15 bodoch upravujú bližšie práva a povinnosti zmluvných strán. Neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy sú aj Podmienky k Zmluve o poskytnutí pôžičky PT-03, ktoré určujú časť obsahu zmluvy, pokiaľ v Zmluve nie je výslovne uvedené inak.

Z prehľadu splátok a úhrad vyplývajú jednotlivé predpísané splátky, vykonanie jednotlivých úhrad odporkyňou a ich rozúčtovanie na jednotlivé plnenia. Odporkyňa uhradila splátky v celkovej výške 1.738,47 eur (ku dňu 10.9. 2014).

Predžalobnou upomienkou z 11.6. 2011 vyzýval veriteľ odporkyňu ako dlžníka k okamžitej úhrade všetkých omeškaných splátok jednorazovo v súlade so Všeobecnými obchodnými podmienkami zmluvy. Celkovú istinu 2.514,52 eur mala odporkyňa uhradiť do 3 dní od doručenia upomienky. Odporkyňa prevzala výzvu dňa 15.11. 2011.

V písomnom vyjadrení zo dňa 12.1. 2016 odporkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu namietala aj aktívnu vecnú legitimáciu navrhovateľa v konaní, poukazujúc na dojednanie bodu 15.2 a 15.3 VOP, ktoré boli prílohou k Zmluve, ktoré dojednania vylúčili možnosť dlžníka postúpiť svoje pohľadávky voči spoločnosti na tretiu osobu bez písomného súhlasu spoločnosti a na strane druhej si spoločnosť vymedzuje oprávnenie postúpiť akúkoľvek svoju pohľadávku na tretiu osobu bez súhlasu dlžníka. Ide o zjavný nepomer a nerovnováhu vo vzájomných právach a povinnostiach, ktorý môže podstatne sťažiť uplatnenie nárokov dlžníka voči spoločnosti. Toto dojednanie zakladá vyššie uvedenú zjavnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán a je potrebné posúdiť ho ako neprijateľnú zmluvnú podmienku. Vyššie uvedenú neprijateľnú zmluvnú podmienku je nutné považovať za neplatnú. Navrhovateľovi preto v konaní chýba aktívna vecná legitimácia, t. j. žaloba trpí procesnou vadou, ktorej jediným dôsledkom môže byť zamietnutie žaloby.

Písomným podaním zo dňa 18.1. 2016, akceptujúc bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, vzal navrhovateľ podaný návrh späť v časti o zaplatenie sumy 1.455,40 eur s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 1.455,40 eur od 19.11. 2011 do zaplatenia a v tejto časti navrhol konanie zastaviť. Trval na uplatnenom nároku vo výške 211,53 eur s príslušenstvom ako rozdielu odporkyni poskytnutej pôžičky vo výške 2.000 eur a odporkyňou navrhovateľovi vrátenej sumy vo výške 1.788,47 eur.

Akceptujúc dispozičné právo navrhovateľa s predmetom konania, súd konanie v časti žalovanej sumy 1.455,40 eur s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 1.455,40 eur od 19.11. 2011 do zaplatenia zastavil. Ďalej súd vo veci pojednával o návrhu navrhovateľa o zaplatenie istiny vo výške 211,53 eur spolu s 9,25 %-ným ročným úrokom z omeškania od 19.11. 2011 do zaplatenia.

Právny zástupca odporkyne a vedľajšieho účastníka na strane odporkyne na pojednávaní pred súdom uviedol, že aj napriek čiastočnému späťvzatiu žaloby v prevažnej časti má za to, že žaloba je v zostávajúcom rozsahu nedôvodná. Namietal nedostatok aktívnej vecnej legitímácie na strane navrhovateľa z dôvodu neprijateľnej zmluvnej podmienky postúpenia pohľadávky, z dôvodu ktorého je preto postúpenie pohľadávky na terajšieho navrhovateľa neplatné a v konaní má navrhovateľ nedostatok aktívnej vecnej legitímácie, pričom z dôvodov nerovnováhy zmluvou dohodnutých podmienok v tomto smere nemožno aplikovať ani všeobecnú úpravu postúpenia pohľadávky podľa ust. § 524 a nasl. OZ. Poukázal na priložené rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Cdo 277/2012 s tým, že i v prípade, že by navrhovateľ disponoval aktívnou vecnou legitímáciou, bol by jeho nárok v celom rozsahu premlčaný. Poukázal na absolútnu neplatnosť Zmluvy z dôvodu neurčitosti údajov a to základnej náležitosti Zmluvy, výšky poskytnutej pôžičky, keď na jednej strane v zmluve sa uvádza, že schválená výška pôžičky bola 2000 eur a na strane druhej je uvedené, že celková výška pôžičky bola 3750 eur. V tomto smere absentuje aj obligatórna písomná forma zmluvy o spotrebiteľskom úvere. I v prípade, že by táto zmluva bola vyhodnotená ako platný právny úkon, je potrebné úkon právneho predchodcu žalobcu zo dňa 6.10.2011 posúdiť ako odstúpenie od zmluvy a nie ako vypovedanie zmluvy. Z obsahu tohto úkonu vyplýva jednoznačne vôľa právneho predchodcu navrhovateľa jednostranne ukončiť tento zmluvný vzťah, navyše v zmysle ustanovenia OZ možno vypovedať len zmluvu dojednanú na dobu neurčitú, o ktorú sa v tomto prípade nejednalo, taktiež nebolo dodržané ust. § 582 ods. 1 OZ, keď zmluvu je možné vypovedať len v lehote 1 mesiaca ku koncu kalendárneho štvrtroka, čo sa v tomto prípade nestalo, pretože právny predchodca navrhovateľa jednostranne Zmluvu ukončil a požadoval okamžité vrátenie nesplatených častí úveru. V prípade, že by sa súd nestotožnil s uvádzanou argumentáciou, posúdenie uvedeného ako odstúpenia od Zmluvy a uvedené by vyhodnotil ako zosplatnenie pohľadávky, pri spotrebiteľských vzťahoch, je potrebné rešpektovať ust. § 53 ods. 9 OZ. Pri zosplatnení úveru zo dňa 6.10.2011 by premlčacia doba začala plynúť od splatnosti splátky splatnej dňa 20.7.2011, t.j. splátky, s ktorou by bola žalovaná 3 mesiace v omeškaní ku dňu zosplatnenia úveru tak, ako to vyplýva z predloženého splátkového kalendára zo strany navrhovateľa.

Odporkyňa na pojednávaní pred súdom potvrdila, že je pravda, že Zmluvu uzavrela. Pred jej uzavretím si niektoré časti Zmluvy určite prečítala, neprečítala si však text písaný drobným písmom. Z predmetného úveru jej bola poskytnutá asi suma 2000 eur. Nepamätala si, či aj túto konkrétnu sumu žiadala. Pri podpise zmluvy nevedela o tom, akú sumu bude musieť navrhovateľovi z poskytnutého úveru vrátiť. Na bližšie okolnosti uzavretia zmluvy si nepamätala, nevedela uviesť, či predtým, ako Zmluvu podpísala, ju podpísal aj zástupca právneho predchodcu navrhovateľa. Nepamätala sa ani na to, či písomnosti, ktoré sa týkajú Zmluvy a teda aj samotná Zmluva, jej po jej podpise ňou bola aj v jednom rovnopise jej odovzdaná, resp. či jej všetky písomnosti súvisiace so Zmluvou boli zo strany právneho predchodcu navrhovateľa doručené až následne, resp. akým spôsobom jej navrhovateľ z predmetnej zmluvy poskytol peniaze, či to bolo hneď, resp. neskôr, bezhotovostne, resp. poukazané na účet. Pokiaľ navrhovateľ tvrdí, že zaplatila z poskytnutej sumy 2000 eur spolu sumu 1788,47 eur, tieto tvrdenia navrhovateľa nerozporuje. Nevedela uviesť, či vôbec bola v osobnom kontakte s právnym predchodcom navrhovateľa ohľadne Zmluvy, resp. či jej Zmluva, resp. jej návrh prišli domov poštou.

Podľa § 37 ods. 1 OZ, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, inak je neplatný.

Zrozumiteľnosť právneho úkonu značí, že jeho adresát je objektívne schopný pochopiť výrazové prostriedky použité na vyjadrenie právneho úkonu, právny úkon je určitý len vtedy, keď nie je vnútorne rozporný jeho obsah alebo keď prípadný rozpor možno odstrániť výkladom.

Vychádzajúc zo skutkových zistení v predmetnej veci a citovaného ustanovenia zákona, súd po zhodnotení vykonaného dokazovania dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je nedôvodný, a preto ho v celom rozsahu zamietol. Predmetom konania bol nárok právneho nástupcu pôvodného veriteľa zo zmluvy o poskytnutí bezúčelovej pôžičky zo dňa 19.10.2009. Súd sa najskôr zaoberal platnosťou uzatvoreného právneho úkonu vzhľadom na obsah zmluvy a osoby, ktoré zmluvu uzatvárali a dospel k názoru, že zmluva je ako celok neplatným právnym úkonom. V konaní bolo preukázané, že odporkyňa vyplnila žiadosť o pôžičku 3.000 eur, pretože mala záujem len o túto pôžičku a túto žiadosť doručila veriteľovi. V Zmluve je uvedený údaj o schválenej výške pôžičky 2.000 eur (tento údaj je navyše prepisovaný), avšak celková suma pôžičky je uvedená v sume 5.750 eur. Ostatné údaje do Zmluvy zadával veriteľ, a teda i počet splátok. V Zmluve je uvedená konečná splatnosť 60 mesiacov, a počet

splátok 60. Súčasťou zmluvy majú byť aj VOP platné od 1.8.2009, ktoré sú napísané malým písmom a voľný okom sú úplne nečitateľné. Vzhľadom na tieto okolnosti je zrejmé, že v Zmluve je neurčito uvedený údaj o výške pôžičky, keď v skutočnosti bola odporkyňa poskytnutá pôžička vo výške 2.000 eur, pričom v zmluve je uvedená celková suma pôžičky 5.750 eur, čo nezodpovedá skutočnosti. Ide o zavádzajúci údaj o sume pôžičky, ktorý má zrejme vyjadrovať celkové náklady spojené s pôžičkou. Ide o vnútorný rozpor konajúcej osoby, teda veriteľa, ktorý preukázateľne údaje do písomnej zmluvy zadával sám, pretože odporkyňa záujem o pôžičku 5.750 eur nemala, pričom uvedené spôsobuje neplatnosť právneho úkonu v jeho podstatnej obsahovej náležitosti, a to uvedenie sumy pôžičky. Takýto výklad je i v súlade s § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pretože v prípade platnosti by išlo o zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, na ktorý dopadá i právna úprava spotrebiteľských zmlúv podľa § 52 a nasl. ustanovení OZ. Zmluvu ďalej ako celok zneplatňujú i ďalšie nedostatky a rozpory, a to údaj o počte splátok 60 a výške splátky 64,31 eur, pričom by teda odporkyňa mala zaplatiť sumu 3.858,60 eur. Celkovú sumu, ktorú zrejme podľa zmluvy udával veriteľ ako na zaplatenie bola suma 3.750 eur, čo je taktiež v rozpore so skutočnosťou. Nesprávny je i údaj o výške RPMN, ktorá by sa mala rovnať výške úrokovej sadzby, pričom je zrejmé, že odporca v rámci celkových nákladov pôžičky preukázateľne nemal uhrádzať len zmluvný úrok, ale i iné plnenie navyše s poukazom na výšku splátok a ich počet. Uvedené zmluva nijako nevysvetľuje. Okrem toho v časti V zmluvy odporkyňa od právneho predchodcu navrhovateľa žiadala úver vo výške 3.000 eur, kým v skutočnosti, ako to vyplýva z časti VI Zmluvy jej navrhovateľ schválil a následne aj poskytol len pôžičku vo výške 2.000 eur. Je teda zrejmé, že veriteľ prijal len návrh na uzatvorenie zmluvy, ktorý ale následne menil a dopĺňal ostatnými náležitosťami zmluvy, preto nešlo o prijatie návrhu, ale podanie nového návrhu na uzatvorenie zmluvy v zmysle § 44 ods. 2 OZ. S odporkyňou následne neboli vyjednávane náležitosti zmluvy, odporkyňa nemala vôbec vedomosť o zmluvných dojednaniach prípadného spotrebiteľského úveru. Veriteľ má v žiadosti k zmluve o poskytnutí pôžičky predformulované aj vyhlásenie dlžníka, že je oboznámený a súhlasí so všeobecnými obchodnými podmienkami. Je zrejmé, že odporkyňa ako dlžník nemala možnosť nijakým spôsobom ovplyvniť toto predformulované vyjadrenie veriteľa, možno mať pochybnosti, či v čase akceptácie zmluvy mala vôbec možnosť oboznámiť sa s vopred pripravenými VOP, ktoré sú nakoniec v takom technickom vyhotovení, že sú nečitateľné a teda formálne nedostupné. Veriteľ nepreukázal oboznámenie sa so VOP druhou zmluvnou stranou a vzhľadom na predformulované vyhlásenie veriteľa, nemôže táto praktika veriteľa požívať právnu ochranu, preto odporkyňu ako dlžníka VOP nemôžu zaväzovať. V tejto súvislosti súd udáva, že spotrebiteľské zmluvy by v zásade mali byť pre priemerného spotrebiteľa dostatočne čitateľné, prehľadné a logicky usporiadané. Zmluvné dojednania by mali mať dostatočnú veľkosť písma, nesmú byť výrazne menšej veľkosti než ostatné dojednania, nesmú byť usporiadané tak, aby vzbudzovali dojem menej podstatného významu. V prejednávanej veci VOP uvedené požiadavky nespĺňajú.

Vzhľadom k uvedenému súd zastáva názor, že Zmluva bola od počiatku uzavretá neplatne, pretože nebola uzavretá zrozumiteľne, určito, pričom svojim charakterom by išlo o zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z., ktorá vyžaduje písomnú formu. I v prípade platnosti Zmluvy, Zmluva ďalej preukázateľne neobsahuje zákonné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 4 ods. 2 citovaného zákona tak ako správne poukazuje právny zástupca vedľajšieho účastníka a odporkyňa a preto by úver bol považovaný za bezúročný a bez poplatkov a veriteľ by mal právo len na vrátenie skutočne poskytnutého plnenia.

V zmysle § 457 OZ by mal veriteľ len právo na vydanie bezdôvodného obohatenia. Odporkyňa vzniesla námietku premlčania nároku navrhovateľa. V zmysle § 107 ods. 1 OZ právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky, odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Vzhľadom k tomu, že súd posúdil plnenie zo zmluvy ako plnenie z bezdôvodného obohatenia v dôsledku neplatnosti zmluvy, začala veriteľovi plynúť dvojročná subjektívna premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia poskytnutím plnenia, t.j. 19.10. 2009, resp. v nasledujúcich dňoch. Veriteľovi uplynula i prípadná trojročná objektívna premlčacia lehota podľa § 107 ods. 2 OZ s poukazom na podanie návrhu na súd 14.10. 2014. Súd preto zamietol návrh v celom rozsahu v časti, v ktorej navrhovateľ nechal návrh na začatie konania späť, pretože i keď by navrhovateľ mal právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, spočívajúceho v rozdiel medzi skutočne poskytnutým plnením 2.000 eur a zaplatenou sumou odporkyňou 1.788,47 eur, je toto jeho právo premlčané. Na premlčanie

súd prihladol i na námietku odporkyne ako dlžníka, resp. i postupom podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

Pre úplnosť súd udáva, že právo veriteľa by bolo premlčané i pri posúdení zmluvy ako platného právneho úkonu. Odporkyňa prestala plniť splátky v dohodnutej výške v novembri, následne splátky neuhrádzala, resp. ich uhrádzala len v sume 20 eur a odporca pristúpil dňa 6.11. 2011 k zosplatneniu celého úveru. Splátky splatné do zosplatnenia sa premlčali plynutím dojednanej splatnosti, a to k 20.dňu v mesiaci, pričom tieto splátky do novembra 2011 boli premlčané vzhľadom na dátum podania návrhu 14.10. 2014. Pri zosplatnení pôžičky postupom podľa § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ, začína plynúť premlčacia doba nie od zosplatnenia, ale v súlade s 103 OZ zročnosťou nesplnenej splátky. Pokiaľ veriteľ zosplatnil dlh v novembri 2011, musel vychádzať z nezaplatenia aspoň troch splátok pred novembrom 2011, t.j. splátok splatných k 20.8.2011, k 20.9.2011 a k 20.10.2011, pričom premlčacia doba by sa začala počítvať od splatnosti splátky splatnej k 20.8.2011. Vzhľadom na dĺžku premlčacej doby 3 roky (§ 101 OZ), by bol návrh i v tomto prípade podaný po uplynutí premlčacej doby.

Z vyššie uvedených dôvodov súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný v prevyšujúcej časti sporu (211,53 eur) aj s príslušenstvom (úroky z omeškania) zamietol.

Z vyššie uvedených dôvodov súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný v prevyšujúcej časti sporu (211,53 eur) aj s príslušenstvom (úroky z omeškania) zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p.. V konaní si náhradu trov uplatnili všetci účastníci. V podstatnej časti sporu vzal navrhovateľ návrh na začatie konania späť z dôvodu, že v priebehu konania uznal v tejto časti sporu nedôvodnosť uplatneného nároku. V prevyšujúcej časti zas súd návrh navrhovateľa zamietol. Možno teda konštatovať, že navrhovateľ bol v konaní v celom rozsahu neúspešný a preto súd odporkyne i vedľajšiemu účastníkovi priznal v konaní plnú náhradu trov, ktoré účelne vynaložili na obranu práva odporkyne. Odporkyňa i vedľajší účastník si v konaní prostredníctvom svojho právneho zástupcu uplatnili náhradu trov právneho zastúpenia podľa § 10, § 13 ods. 2 § 15 a § 17 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z..

V konaní vznikli odporkyne trovy právneho zastúpenia za tri úkony právnej služby po 81,33 eur, pozostávajúce z prevzatia a prípravy zastúpenia 20.7. 2015, písomného vyjadrenia vo veci samej zo dňa 29.7. 2015 a 11.1. 2016 + 2 x režijný paušál po 8,39 eur (rok 2015) a 1 x režijný paušál 8,58 eur (rok 2016). Spolu tak vznikli odporkyne v konaní trovy vo výške 269,35 eur. Z takto uplatnených trov nepovažoval súd za odporkyňou účelne vynaložené trovy za jeden úkon právnej služby, spočívajúci v prevzatí a príprave zastúpenia právnym zástupcom zo dňa 20.7. 2015 vo výške 81,33 eur spolu s režijným paušálom vo výške 8,39 eur, teda spolu v sume 89,72 eur, pretože už pred prevzatím zastúpenia odporkyne prevzal právny zástupca odporkyne právne zastúpenie aj u vedľajšieho účastníka na strane odporkyne, a teda v danom prípade išlo o duplicitné prevzatie a prípravu zastúpenia, resp. oboznamovaním sa s meritom veci. Z uplatnených a vyčíslených trov potom súd považoval za účelne uplatnené trovy v sume 179,63 eur bez DPH a vo výške 215,56 eur spolu s 20 %-nou DPH.

V konaní vznikli vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby po 81,33 eur, pozostávajúce z prevzatia a prípravy zastúpenia 28.5. 2015, písomného vyjadrenia vo veci samej zo dňa 11.6. 2015 + 2 x režijný paušál po 8,39 eur (rok 2015). Spolu tak vznikli vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne v konaní trovy vo výške 179,44 eur bez DPH a vo výške 215,33 eur spolu s 20 %-nou DPH. Takto uplatnené a vyčíslené trovy považoval súd za účelne vynaložené.

V konaní vznikli takisto spolu odporkyne i vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy právneho zastúpenia podľa § 13 ods. 2 cit. Vyhlášky za jeden spoločný úkon právnej služby vo výške 81,33 eur, pozostávajúci z účasti na pojednávaní dňa 18.1. 2016 vrátane režijného paušálu vo výške 8,58 eur. Právnomu zástupcovi odporkyne a vedľajšiemu účastníkovi vznikli aj trovy pozostávajúce z náhrady cestovných výdavkov za účasť na pojednávaní dňa 18.1. 2016, a to cesta Lučenec - Prievidza a späť, 240 km, základná náhrada 0,183 eur za 1 km, spotreba l na 100 km 5,3, cena za liter paliva 0,976 eur, spolu 56,33 eur (§ 15 písm. a/ vyhlášky). Právnomu zástupcovi v zmysle § 17 vyhlášky patrí i náhrada za stratu času za 8 polhodín á 14,30 eur, t.j. za účasť na pojednávaní dňa 18.1. 2016, spolu 114,40 eur. Spolu tak vznikli odporkyne a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne v konaní

trovy vo výške 260,64 eur bez DPH a vo výške 312,77 eur spolu s 20 %-nou DPH. Takto uplatnené a vyčíslené trovy považoval súd za účelne vynaložené.

Súd teda priznal odporkyni a vedľajšiemu účastníkovi na jej strane náhradu trov konania v celkovej výške 743,66 eur, pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia patriacich odporkyni vo výške 215,56 eur, vedľajšiemu účastníkovi vo výške 215,33 eur a spoločne odporkyni a vedľajšiemu účastníkovi vo výške 312,77 eur.

O povinnosti navrhovateľa zaplatiť náhradu trov konania odporkyni i vedľajšiemu účastníkovi na jej strane v celkovej výške 743,66 eur, k rukám ich právneho zástupcu, rozhodol súd podľa § 149 ods. 1 O.s.p..

O vrátení časti súdneho poplatku navrhovateľovi, ktorý vzal v prevažnej časti sporu návrh na začatie konania späť ešte pred prvým pojednávaním vo veci samej, rozhodol súd podľa § 11 ods. 4 a 6 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení noviel (zaplatený súdny poplatok za návrh 99,50 eur - výška súdneho poplatku zo zvyšnej časti sporu 16,50 eur - krátenie súdneho poplatku o sumu 6,70 eur = 76,30 eur).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne, písomne, v dvoch rovnopisoch.

Podľa § 205 ods.1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (42 ods.3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie, podľa osobitného zákona (§ 251 O.s.p.).